

Voi ruga destinul

Nicu Hăloiu

Voi ruga destinul

...

Degeaba pleacă iarna astă de la noi,
Degeaba ziua lungă, plină de lumină,
Că o altă iarnă pentru amândoi
Se pregătește pentru noi să vină!

...

S-o lăsăm să vină, că este trecătoare,
Este iarna vieții și are rostul ei,
Așa aflăm că-n noi avem o floare
Și din eternitate, suntem un crâmpel!

...

Ce dacă vine iarna, cu anii peste noi,
Să vină dacă vine, noi nu ne vom teme,
Atunci ne va găsi la fel, pe amândoi,
Scriind în Cartea Vieții, eternele poeme!

...

Ne va găsi iubito, aceiași, împreună,
Și dacă va fi ultima iarnă-a noastră,
Vom simți la fel eterna noapte-albastră,
Ce fi-va luminată de cioburi mici de lună!

...

Dacă te văd iubito, cu părul alb la tâmpale,
Cu-atât mai mult iubito, atunci te voi iubi,
Și voi ruga destinul sufletul să-ți umple
Cu dulcea primăvară de când eram copii!